

Juli 1850, at, forsaavidt der skulde reises nogen Strid — som vil kunne forudsæes, at der vil blive reist —, angaaende hvilke Arbejder der pligtmæssig skulle ydes, saa vil dette, forsaavidt ingen mindelig Forening finder Sted, blive at afgjøre ved Domstolene. Jeg har derfor kun den ene Bemærkning at gøre i formel Henseende, som, hvis jeg ikke feiler, ogsaa blev antydet af Indenrigsministeren, da Sagen sidst var for, at der synes mig at være al Grund til, at Loven indskrænkes til de 2 første Paragraffer. Jeg har nemlig ikke kunnet skjønne, at den 3die § egentlig indeholder Andet end en Gjentagelse af hvad der allerede ligger i § 2, og, forsaavidt som den saaledes er overflødig, antager jeg ogsaa, at det er Forslagsstillerens Mening, at den kunde udgaae; men dertil behøves jo ikke noget særligt Forslag. Forsaavidt dette altsaa er Tilfældet, har jeg Intet at bemærke med Hensyn til Forslaget.

N. F. Jespersen: Jeg vil kun tillade mig at rette det Spørgsmaal til den ærede Forslagsstiller, om det ikke er Meningen, at den Godtgørelse, som kan tilkomme vedkommende Kirkeier for det Arbejde, som her er Gjenstand for Forhandling, skal udredes af Communens almindelige Kasse, og saaledes opkræves ligesom de øvrige almindelige Kommunalafgifter, samt at Regnskab aflægges for den som for hine Udgifter, Alt i Overensstemmelse med Forordn. af 27de Mai 1848. Hvis det skulde være Tilfældet, saa veed jeg ikke, om der behøves at indsættes et Par Ord i Loven derom. Det er ikke alene som Formand for Høveriafløsningen, at det har Interesse for mig at see det afgjort, men jeg troer ogsaa, at alle de paagældende Gaardmænd have en Interesse deraf, thi Afsløsningsforretningen vil under modsatte Forhold blive baade vidtløftigere, bekosteligere og vanskeligere i flere Henseender, naar Udgiften skal repareres paa Flere, og vil ogsaa komme til at gjentages temmelig ofte, eftersom enten Sammenlægning eller Udskyfning finder Sted; thi jeg kan ikke see, at enten Sogneforstanderskabet eller Kirkeieren kan være berettiget til at gjøre en Omfordeling, men kun de Mænd,

som ifølge Loven af 4de Juli 1850 ere Afsløsningsmænd. Da hele Udgiften vil blive uendelig ubetydelig, naar den fordeles paa Aaremaal, saa forekommer det mig ogsaa, at det maatte være den eneste rigtige og billige Udredelsesmaade, istedetfor at fordele den enten efter Hartkorn eller hele eller halve Gaarde.

J. N. Hansen: Det er ganske rigtigt, at jeg har forstaaet Lovens Anvendelse saaledes, som den sidste ærede Taler meente; det er ikke Andet, end hvad der nu i Virkeligheden skeer efter Frdn. af 27de Mai 1848, thi før den Tid maatte Gaardmændene og Huusmændene i Forening og paa Omgang levere Haandlangerarbejde til Kirkerne's Vedligeholdelse, men efter Frdn. af 27de Mai 1848 paahviler det nu Gaardmændene alene, hvorimod det hedder, at, forsaavidt de ikke ville udføre Arbejdet in natura, kunne de leie Folk dertil paa hele Communens Regning, og altsaa har man her den selsomme Fremgangsmaade, idet Arbejdet in natura paahviler Gaardmændene alene, men, naar de foretrække at leie Folk dertil, saa udredes Betalingen af Communens Kasse. Med Hensyn til § 3 skal jeg, som jeg allerede bemærkede ved Sagens første Behandling, indrømme, at det har maast være en overdreven Omhu af mig for at være tydelig, der har foranlediget, at den er tilføjet, og jeg skal derfor opfordre det ærede Thing til at stemme imod den, ligesom jeg selv skal stemme imod den, for at den kan udgaae.

Formanden: Ved Afstemningen over dette Lovforslag vil nu den Forandring i Forretningsordenen, som idag blev vedtagen, første Gang komme til Anvendelse. Jeg skal i denne Henseende i Almindelighed udtale, at, forsaavidt Afstemning kan undlades, naar Formanden ikke finder den nødvendig, eller naar intet Medlem forlanger den, saa vil jeg for mit Vedkommende finde Afstemning nødvendig, naar der i det Hele taget er yttret Tvivl i Sagen, eller naar det skulde vise sig, at der er saa saa Medlemmer tilstede, at der kan være Tvivl om, hvorvidt der er det tilstrækkelige Antal, som udsdres til at tage Beslutning. Efter